

شرح دعای سحر اجایگاه "توحید محمدی" در عالم هستی



شناسه خبر : ۱۳۹۹۵۸ دوشنبه ۶ فروردین ۱۴۰۳ - ۰۶:۴۰

مقامات و حالات سالک در سیر و سلوکش مختلف است. پس، انسان مظهر اسم «کلّ یوم هو فی شأن؛ در هر روزی او به شأن و کاری پردازد» می‌باشد، فلذا در هر حالی و در هر کاری، محبوبش به اسمی بر او ظهور می‌فرماید.

به گزارش خبرنگار فرهنگی موج خبر، «دعای سحر» یکی از دعاهاى عظیم الشانی است که از امام رضا علیه‌السلام روایت شده و آن حضرت فرموده است: این دعا، دعایی است که امام باقر علیه‌السلام در سحرهای ماه رمضان می‌خواند.

در عین حال یکی از آثار فاخر و ارزشمند امام خمینی (ره) «شرح دعای سحر» است؛ اثری که امام خمینی (ره) آن را در حدود ۲۷ سالگی خود تألیف کرده و نشان از دانش و عرفان والای ایشان از دوران جوانی دارد.

موج خبر به منظور آشنایی بیشتر مخاطبان با مفاهیم و مضامین والای دعای سحر که خواندن آن در سحرهای ماه رمضان توصیه شده، به بررسی بخش‌ها و نکاتی از امام خمینی (ره) درباره این دعای ارزشمند و والا پرداخته است.

نکات مهم فراز سیزدهم از این دعای شریف را می‌خوانیم:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاهُ وَكُلِّ قَوْلٍ لَكَ رَضِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ

پروردگارا، از تو درخواست می‌کنم به پسندیده‌ترین گفتارت حال آن که همه گفتار تو پسندیده است. بارالها، از تو به همه گفتارت درخواست می‌کنم.

مقامات و حالات سالک در سیر و سلوکش مختلف است. پس، انسان مظهر اسم «کلّ یوم هو فی شأن؛ در هر روزی او به شأن و کاری پردازد» می‌باشد، فلذا در هر حالی و در هر کاری، محبوبش به اسمی بر او ظهور می‌فرماید و معشوق و مطلوبش به تجلّی خاصی از لطف و قهر و جلال و جمال جلوه گر می‌شود و گاه به یک اسم به دو نوع تجلّی و دو گونه ظهور جلوه گر می‌شود؛ جلوه‌ای به نحو کثرت در وحدت و جلوه‌ای به نحو وحدت در کثرت.

اگر به نحو «کثرت در وحدت» تجلّی فرماید، وحدت بر قلب سالک غلبه می‌کند و کلامی مناسب حالش بر زبانش جاری می‌شود. در این صورت مترنم به عباراتی می‌شود که بر وحدت دلالت دارند و می‌گوید: «اللهم انی اسئلك من قولك بارضاه» به لفظ مفرد. اما اگر به نحو «وحدت در کثرت» تجلّی فرماید، کثرت بر قلبش غلبه خواهد نمود و کلامی مناسب با کثرت بر زبان خواهد آورد که «اللهم انی اسئلك من کلماتک بأتمّها» و کلمات را به صورت جمع به کار می‌برد. و این یکی از اسراری است که چرا در دعا لفظ قول به صورت مفرد و کلمات به صیغه جمع به کار رفته است.

قول حق تعالی تماماً پسندیده است و سخط در آن راه ندارد، و او با قول تکوینی‌اش ماهیات را به راه مستقیمشان از حیث وجود و کمالات وجود هدایت نمود و با قول تشریعی خود نفوس مستعد را برای خروج از قوه به فعل در جهت علم و عمل، هدایت کرد. پس، هر کس که با هدایت تکوینی یا تشریعی هدایت شد به سبب پیروی از قول تکوینی خداوند و اطاعت از امر «کن» و پیروی از قول تشریعی و اطاعت اوامر تکلیفی اوست و هر که هدایت نشد به دلیل عدم استعداد و

مخالفت با امر تکوینی حق و شقاوت او و عدم اطاعتش از امر تکلیفی خداست.

پسندیده‌ترین اقوال در تکوین همان قول ذاتی است که به واسطه آن اسماء الهی در حضرت علمی الهی به ظهور رسیدند؛ و در تشریع، علم توحید است که خداوند به واسطه فرشتگان و رسولانش بر بندگان افاضه نموده؛ و علم تهذیب نفس که سعادت بندگان بسته به آن است. و از همه پسندیده‌تر، «توحید محمدی» است که در لیلہ مبارکه محمدیه به واسطه کلام جمعی احدی قرآنی نازل شده است.

انتهای پیام/

انتهای پیام/